

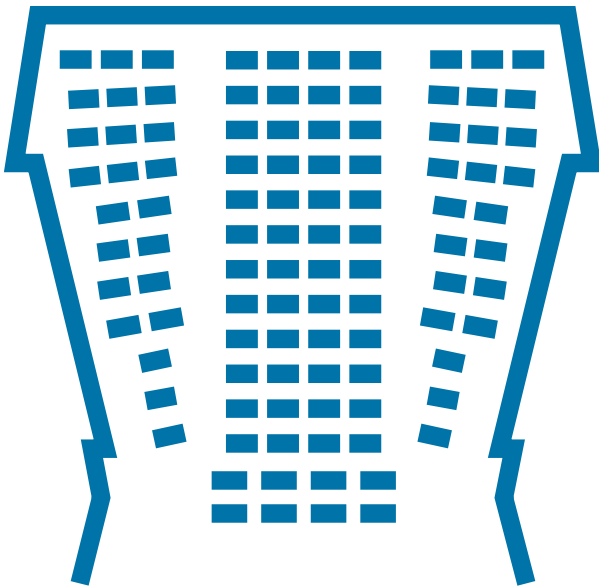
deSingel

Internationale Kunstcampus

2008-2009 BLAUWEZAAL

CHAMP D'ACTION & BLINDMAN

WO 17 SEP 2008

2008-2009 / CREATIES

WO 17 SEP 2008 CHAMP D'ACTION & BLINDMAN

DO 9 OKT 2008
SPIEGEL STRING QUARTET

WO 28 JAN 2009
SPECTRA ENSEMBLE OLV. FILIP RATHÉ

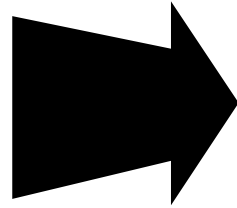
WO 4, DO 5 MRT 2009
LOD & B'ROCK OLV. FRANK AGSTERIBBE

DO 26 MRT 2009
ENSEMBLE INTERCONTEMPORAIN OLV. PIERRE BOULEZ

ZA 28 MRT 2009
CHAMP D'ACTION & STUDENTEN CONSERVATORIUM ANTWERPEN

inleiding **Mark Delaere** in gesprek met **Eric Sleichim en Serge Verstockt, 19.15 uur, foyer de kunsthaven**
begin concert **20.00 uur**
einde omstreeks **21.15 uur**
er is **geen pauze**

teksten programmaboekje **Mark Delaere**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

CHAMP D'ACTION & BLINDMAN

CRITICAL BAND

ERIC SLEICHIM (*1958)

Ruisveld (wereldcreatie)
[tutti]

5'

JAMES TENNEY (1934-2006)

Saxony
[4 saxofoons + tape-delay system]

8'

GÉRARD GRISEY (1946-1998)

Périodes
[fluit, klarinet, trombone, viool, altviool, cello, contrabas]

16'

GIACINTO SCELISI (1905-1988)

Okanagon
[harp, contrabas, percussie]

10'

JAMES TENNEY

Voice(s)
[vrouwenstem, variable ensemble en tape-delay systeem]

20'

SERGE VERSTOCKT (*1957)

Twisted Pair n°1 (wereldcreatie)
[4 saxofoons, mezzo, contrafagot, percussie, klarinet, 2 trombones, electronics, cello, contrabas, harp]

10'

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAVervIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengebouw ING)

▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur

▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

HOED AF VOOR JAMES TENNEY

Dit concertprogramma is een eerbetoon aan de twee jaar geleden overleden Amerikaanse componist James Tenney (1934-2006). Naast twee werken van deze merkwaardige componist voeren de ensembles ook muziek uit van componisten die tot het zogenaamde 'spectralisme' gerekend worden, een strekking die belangrijke uitgangspunten deelt met Tenney op vlak van compositietechniek, harmonie en esthetiek. Tenslotte bewijzen de creaties van Eric Sleichim en Serge Verstockt dat Tenney ook voor de huidige generatie componisten een bron van inspiratie blijft.

James Tenney vertrekt voor de meeste van zijn composities van een eenvoudige idee die in een systematisch proces wordt uitgevoerd. Zijn beruchte 'Postal Pieces' (1965-71), een reeks van tien partituren op postkaartformaat, deels in grafische notatie, zijn daar een mooi voorbeeld van. In zekere zin beoefent Tenney dus een soort van conceptuele muziek, maar die wordt in ieder geval in evenwicht gehouden door zijn bovenmatige belangstelling voor de eigenschappen van geluid en voor de waarneming daarvan door de luisteraar. Zijn concepten en projecten hebben dus bijna altijd een bijzonder zintuiglijke dimensie en de uitwerking is te situeren op het raakvlak van akoestiek (geluid) en psychofysiologie (waarneming van geluid). Het bekendste werk van Tenney is '**Critical Band**' (1988), niet toevallig ook de titel van dit concertprogramma. In deze compositie voor een zelf te kiezen bezetting spelen alle musici bij aanvang de stemtoon ('diapason') a' (440 Hertz). Vanuit die centrale toon vertrekt een stijgende en een dalende lijn. Telkens na negentig seconden wordt een hogere, respectievelijk lagere toon gespeeld, totdat - na ongeveer zeventien minuten - de octaafafstand bereikt wordt. In den beginne was de unisono (éénklank), en op het einde keert men daar naar terug: ook een octaaf is een 'unisono'. Dit zou een nogal simplistisch voorbeeld van contrapunt in inversie zijn, ware het niet dat de intervallen die in de stijgende en dalende lijn voorkomen zo klein zijn, dat ze in het begin van het werk nauwelijks als een andere toon zijn waar te nemen. De minuscule afwijkingen van de begintoon overschrijden de kritische drempel van ons gehoor niet. Je kan deze microtonen vergelijken met zeer kleine organismen die niet waarneembaar zijn met het blote oog, en die slechts met behulp van een microscoop zichtbaar zijn. Stap na stap, interval na interval, hoort de luisteraar dus achtereenvolgens een éénklank, een lichte ontstemming (kleine zweving) van die toon, een nieuwe (hogere en lagere) toon en een terugkeer naar de begintoon maar dan in het octaaf.

De opbouw van die intervallen is gebaseerd op een zogenaamde 'harmonische reeks', en daarmee is een tweede constante in Tenney's werk aangehaald. Zoals zijn mentor Harry Partch stelt Tenney zijn toonmateriaal samen door rekenkundige verhoudingen toe te passen op een grondtoon. In 'Critical Band' gaat het bijvoorbeeld achtereenvolgens om de intervalproporties 129/128, 65/64, 33/32, 17/16 (kleine secunde), 9/8 (grote secunde), 5/4 (grote tert) enzovoort. Daarmee bevindt hij zich in kringen van de 'just intonation' die via Partch en Ben Johnston heel wat impact hadden op de Amerikaanse experimentele muziek, en die vandaag ook in Europa aanhangers hebben (o.m. Christopher Fox, Peter Adriaansz, in eigen land Tim Mariën). Omdat deze intervalverhoudingen ook in de boventoonreeks te vinden zijn is er een verband tussen Tenney's muziek en die van de zogenaamde spectralisten. Een spectrum is namelijk synoniem voor een boventoonreeks. Met uitzondering van een elektronische sinustoon heeft elke toon een boventoonreeks bestaande uit zeer zacht meeklinkende hogere tonen. Juist omwille van de zeer lage geluidssterkte hoort de luisteraar deze boventonen niet als toonhoogten (anders zou elke afzonderlijke toon een akkoord zijn), maar wel als kleuring van de basistoon. Boventonen bepalen dus de klankkleur of het timbre van een toon. Spectrale componisten 'vertalen' die boventonen in toonhoogten: ze leiden als het ware akkoorden af uit een afzonderlijke klank(kleur). Dat deze strekking sinds de jaren 1970 vooral in Frankrijk tot bloei kwam hoeft niet te verbazen. Timbre en klanksensualiteit zijn hier steeds belangrijk geweest (denk maar aan Debussy of Messiaen), en bovendien bestaat er een lange muziektheoretische traditie in Frankrijk om harmonie af te leiden uit een 'natuurlijk' principe als de akoestische boventoonreeks. Jean-Philippe Rameau vatte dit in 1722 reeds samen in de titel van zijn beroemde harmonieleer: 'Traité de l'harmonie reduite à ses principes naturels'. Op het programma van vanavond staat werk van één van de meest vooraanstaande Franse spectralisten, namelijk Gérard Grisey. De Italiaanse componist Giacinto Scelsi vertrekt strikt genomen niet van de boventoonreeks, maar omdat hij zijn muziek volledig concipieert vanuit het klankmatige en daarbij dankbaar gebruikt maakt van verstemmingen hoort hij ook perfect thuis in een hommage aan James Tenney.

**JAMES TENNEY
SAXONY (1978)**

Van 'Saxony' bestaan verschillende versies: voor een of meerdere saxofonisten en tape-delay, voor koperkwintet, voor 3 saxofoons, voor strijktrio of voor strijkkwartet. Ook 'Voice(s)' heeft een variabele bezetting voor een zelf samen te stellen ensemble, een of meerdere stemmen en meervoudige tape-delay. Bij tape-delay wordt een stukje opgenomen muziek meerdere malen herhaald, op door de componist te bepalen tijdsintervallen. Eén stem resulteert zo in een vaak complex web van meerdere op elkaar gestapelde stemmen. Deze twee werken kunnen dus als een stochastische canon voor variabele bezetting getypeerd worden: een canon omdat alle stemmen na en boven elkaar dezelfde melodie spelen, stochastisch omdat het samentreffen van die stemmen door toevalsoperaties bepaald is.

**GÉRARD GRISEY
PÉRIODES (1974)**

Het septet 'Périodes' maakt deel uit van de monumentale cyclus 'Les Espaces Acoustiques' (1974-85), samen met het latere werk 'Vortex Temporum' de belangrijkste verwezenlijking van Grisey en het geboortekaartje van het Franse spectralisme. De cyclus begint met een werk voor solo altviool, gevolgd door een compositie voor septet (Périodes), en nog vier andere werken in een steeds uitgebreidere instrumentatie. Het laatste werk uit deze cyclus is voor 4 solo-hoorns en 82 instrumenten: of hoe vanuit één toon van een altviool een geweldige akoestische ruimte ontvouwd wordt. In 'Périodes' volgen verschillende secties elkaar op. In het begin komen vooral de strijkers op de voorgrond (in het bijzonder de altviool), maar gaandeweg krijgen deze klanken een rijkere kleuring door toevoeging van de andere instrumenten. Het slotdeel staat bekend als de eerste toepassing van het spectralisme in de muziekgeschiedenis.

**GIACINTO SCELSI
OKANAGON VOOR HARP, CONTRABAS EN TOM-TOM (1968)**

Scelsi was een Italiaanse graaf die voor zijn dood nagenoeg volledig onbekend was in muzikale kringen. Hij was een componist die weliswaar vele werken bedacht, maar die niet in staat was die klankvoorstellingen ook op partituur te brengen. Scelsi liet zich dan ook bijstaan door een heleboel assistenten aan wie hij zo precies mogelijk uiteenzette welk klankbeeld hem voor ogen stond. Soms bediende hij zich van een zelfgebouwd primitief instrumentje om zijn ideeën te verduidelijken. De kwaliteit van het werk van Scelsi is bijgevolg sterk afhankelijk van het inlevingsvermogen en het technisch kunnen van zijn assistenten. 'Okanagon' is wat dat betreft een voltref, waarin Scelsi's grote klankfantasie adequaat tot uitdrukking gebracht werd. Het werk heeft bovendien, zoals menig andere compositie van Scelsi, een haast ritueel karakter.

**ERIC SLEICHIM
RUISVELD (2008)**

Over deze creatie vond ik jammer genoeg niet meer informatie dan wat in de aankondiging van dit concert staat. Sleichim is natuurlijk bekend als de oprichter van het Blindman saxofoonkwartet, waarmee hij dit instrument emancipeerde tot een volwaardige klankbron voor nieuwe muziek. Hij deed dit vooral door de zogenaamde 'nevengeluiden' (klapperen van de kleppen, slap-tongue: een percussieve klank met de tong, toonloos spelen, enzovoort) als volwaardige muzikale klanken te gebruiken. In dat opzicht sluit zijn muziek naadloos aan bij het werk van Tenney en Scelsi. Over deze nieuwe compositie schrijft Sleichim in de aankondiging: "In Ruisveld voor zang, draaitafels, elektrische gitaar, blazers, snaren en percussie kleuren teksten en muziekfragmenten een langzaam verglijdend landschap van abstracte klanken. Musici bewandelen constant de limiet tussen lucht en klank, wrijving en toon, adem en taal. De eigenheid van hun instrumentarium filtert ruis als oerklank tot vele gedaanten en scheidt een witte klankwolk in voortdurende metamorfose. Stilte wordt Ruis wordt Klank."

**SERGE VERSTOCKT
TWISTED PAIR N°1 (2008)**

Bij systemen die informatie via kabels overdragen (ethernet, internet) zijn de kabels merkwaardig genoeg altijd door elkaar gevlochten om interferenties of andere storingen te vermijden. Daarop slaat de titel van Serge Verstockts nieuwste compositie voor ensemble: het 'twisted pair' slaat op het naast, door en op elkaar gebruik van informatie die niet rechtlijnig gekanaliseerd wordt, maar die zoals de kabels door elkaar gevlochten wordt. De informatie komt in het geval van deze compositie ook van buitenaf. Verstockt heeft gedurende een jaar overal waar hij kwam geluiden opgenomen met een surround recorder. Voor 'Twisted Pair n°1' gebruikte hij bijvoorbeeld flarden uit de Olympische hymne die tijdens de openingsceremonie in Peking via televisie tot hier doordrong. Ook het gebruik van Tibetaanse hoorns duidt aan dat de Tibet-kwestie de componist niet onberoerd liet in de aanloop van dit mega-event.

Serge Verstockt © Koen Broos

Champ d'Action

Champ d'Action werd in 1988 opgericht door componist Serge Verstockt. Op dat moment kwam de hedendaagse muziek in Vlaanderen maar moeizaam aan bod. De muziek van Vlaamse componisten - waaronder de internationaal gewaardeerde Karel Goeyvaerts - werd in eigen land zelden uitgevoerd. De voortdurende aandacht voor het werk van Vlaamse componisten resulteerde in verschillende creaties en in het opzetten van een cd-reeks rond het werk van Karel Goeyvaerts in samenwerking met de K.U.L. Daarnaast werden belangrijke werken van buitenlandse componisten geïntroduceerd en internationale creatieopdrachten gegeven om het werk van eigen bodem in een kritische en artistiek veeleisende context te plaatsen. Antwerpen '93, Culturele Hoofdstad van Europa, betekent een belangrijke stap in de ontwikkeling van Champ d'Action. Onder impuls van dat jaar worden belangrijke creatieopdrachten gegeven (o.a. aan de Finse componiste Kaija Saariaho) en wordt een cd uitgebracht met creaties van Vlaamse componisten. Later start Champ d'Action ook een eigen cd-reeks (cd-a) op voor een experimenteel werk en komt er een samenwerking met het Amerikaanse cd-label Mode Records tot stand. De eerste cd is gewijd aan Kaija Saariaho en wordt internationaal lovend (o.a. 4 sterren van de BBC) onthaald. Enkele hoogtepunten van de afgelopen jaren waren een samenwerking met Irvine Arditti (deSingel 2000), de uitvoering van het acht uur durende Heiliger Dankgesang Kwartet van Dick Raaijmakers op het Holland Festival en de samenwerking van componist Serge Verstockt en architect Werner Van dermeersch die resulteerde in tien openluchtvoorstellingen van Screens tijdens de Zomer van Antwerpen. Screens werd in 2002 in een gereviseerde versie vertolkt in het Concertgebouw in Brugge in het kader van Format en Brugge 2002. In 2004 schreef Champ d'Action een nieuw elektronisch programma voor de uitvoering van Quando Stanno Morendo, diario Polacco 2° van Luigi Nono en bracht dit werk samen met Josse De Pauw, die zelf een Nederlandse bewerking van de teksten maakte. In datzelfde jaar bereikte Champ d'Action een breed publiek met zijn Klokkeproject, een werk van Serge Verstockt voor stadsbeiaarden, dat te horen was op de Grote Markt in Antwerpen. Opvallende projecten in 2005 waren onder meer het Groot Minimal Project in het kader van het Klarafestival in samenwerking met Collegium Vocale en een Minimal project in samenwerking met Slagwerkgroep Den Haag. In het najaar 2006 bracht Champ d'Action een concert met Vlaamse creaties in het Wien Modern Festival, verschillende uitvoeringen van Hallucination City van Glenn Branca en een integrale uitvoering van de opera Hildegard in Musica Sacra. Naast de structurele samenwerking met partners als MuHKA, Slagwerkgroep den Haag en choreograaf Marc Vanrunxt, werd Champ d'Action vanaf het seizoen 2006-2007 'ensemble in residentie' in deSingel in Antwerpen. Samen met de internationale kunstcampus en het Conservatorium van Antwerpen werkte het ensemble een ambitieus participatieproject uit rond uitvoeringspraktijk,

compositie en gebruik van elektronica in de hedendaagse muziek. Centrale gast in dit Laboratoriumproject was de legendarische Sloveense componist Vinko Globokar die ook zelf de workshops voor het slotconcert leidde. In ditzelfde kader werd eveneens samengewerkt met de Britse componist Richard Barrett. In augustus 2007 was Champ d'Action te gast op de Salzburger Festpsiele en de Ruhr Triënnale met de nieuwe productie van Jan Fabre en Troubleyn, 'Requiem für eine Metamorphose' waarvoor Serge Verstockt de muziek schreef. In het najaar 2007 stond een nieuwe coproductie met Slagwerkgroep Den Haag op het programma met 3 creaties: van de Russische componist Dmitri Kourliandsky, de Nederlands-Cypriotische Yannis Kyriakides en van Serge Verstockt. Enkele in het oog springende toekomstprojecten zijn een tournee met 'Einstein on the Beach' van Phil Glass in samenwerking met Collegium Vocale (september-oktober 2008), een groot project met enkel creaties in het Transit festival in Leuven (oktober 2008), een nieuwe editie van Laboratorium in samenwerking met Conservatorium Antwerpen en deSingel (schooljaar 2008-2009), een samenwerkingsproject met het multimediale theatergezelschap CREW van Eric Joris (2009), Voix instrumentalisée (een groot samenwerkingsproject met FvVI Gent) e.a. Sinds januari 2008 ondersteunt Champ d'Action het gitaarkwartet ZWERM (Matthias Koole, Toon Callier, Johannes Westendorp en Kobe Van Cauwenberghe) als producent. Dit is het eerste van een aantal jonge ensembles die Champ d'Action in de toekomst artistiek en zakelijk zal ondersteunen. Champ d'Action wordt structureel betaald door de Vlaamse Gemeenschap en ontvangt subsidies voor de jaarwerking van de Stad Antwerpen. Champ d'Action is ensemble in residence in deSingel.

www.champdaction.be

Blindman

Eric Sleichim startte in 1988 met Blindman. Inspiratiebron voor de naam was Marcel Duchamps tijdschrift 'The Blind Man' (1917). Die titel verbeeldt het dadaïstische idee van een blinde gids die bezoekers door een kunsttentoonstelling leidt. Sleichim wil artistieke concepten die aan de basis liggen van het werk van beeldende kunstenaars als Duchamp of Beuys omzetten naar een muzikale taal. Met de klassieke saxofoonkwartetbezetting als uitgangspunt legt hij zich toe op de ontwikkeling van onconventionele speeltechnieken. Daarbij doorkruist hij verschillende kunst disciplines en breidt hij het repertoire voor het instrument op eigenzinnige wijze uit. Sleichim is ook voormalig oprichter van Maximalist! Blindmans internationale faam is het resultaat van de pluridisciplinaire aanpak van het ensemble. Eric Sleichim krijgt opdrachten zowel uit de dans- als theaterwereld en werkt samen met artiesten en ensembles als Jan Fabre, Ictus ensemble, Heiner Goebbels, Terry Riley, Gerry Hemmingway, Anne Teresa De Keersmaeker,

Guy Cassiers, Josse De Pauw, Paul Van Nevel, Collegium Vocale, Peter Verhelst, Steve Lacy, ... Sleichim werkt ook aan multimediale voorstellingen en schrijft muziekcores bij stille films van Buster Keaton, Jean Epstein en Teinosuke Kinugasa. Toen het saxofoonkwartet in 2000 een eigenzinnige lezing bracht van Bachs 'Koraalpartita's', besloot Universal Music de cd 'Blindman plays Bach' wereldwijd uit te brengen. Deze release was de aanzet tot een langdurige samenwerking met de platenfirma en betekende het begin van een periode waarin de groep zich voor het eerst in de oude muziek verdiepte. In dit kader creëerde Blindman een trilogie rond vroege polyfonie op saxofoon, wat resulteerde in een samenwerking met het Huelgas Ensemble onder leiding van Paul Van Nevel. In 2003 bracht Universal Music het eerste luik van deze trilogie uit op cd: 'Multiple Voice', een gedurfde visie op het vroege polyfone oeuvre door elektronische vermenigvuldiging van de saxofoons, won meteen de Klara Muziekprijs 2003. In 2004 voegde Universal Music een derde release toe aan het lijstje. Met de cd 'Maximal Blindman' brachten saxen, percussie, piano's en cello het legendarische repertoire van Maximalist! opnieuw tot leven. Dit Brusselse sextet maakte in de jaren tachtig deel uit van de 'Belgische stroming' waarvan Anne Teresa de Keersmaeker en Wim Vandekeybus de voortrekkers waren. Naar aanleiding van het Mozartjaar zag de cd 'Mozart Machine' in 2006 het licht. In deze vierde Universal Music release rijgt Blindman vocale canons en instrumentale fuga's aan elkaar. De samensmelting van kristalheldere vrouwenstemmen met de bronzen klank van saxofoons opent alweer een nieuwe dimensie in het klankenspectrum van het ensemble. In 2003 schreef en speelde Eric Sleichim de muziek voor Jan Fabres video-installatie en performance 'The Angel of Death', die sindsdien de wereld rondreist. De appreciatie van beide kunstenaars voor elkaars werk leidde tot de originele tekst die Fabre schreef voor Sleichims muziektheater 'Men in Tribulation', een productie van Muziektheater Transparant, gebaseerd op de Franse schrijver en theatermaker Antonin Artaud met Phil Minton en Viviane De Muynck in de hoofdrollen. Voor Jan Fabres openingsvoorstelling van het Festival van Avignon 2005, 'L'Histoire des Larmes', schreef Eric Sleichim op zijn beurt de muziek. Blindman werkt met verschillende ensembles projecten uit die de saxofoon confronteren met een divers instrumentarium. Zo was Blindman in 2004 en 2005 te zien samen met het Nederlandse Mondriaanstrikkwartet, het jonge ensemble Duo XXI (en won daarmee de prestigieuze KBC-muziekprijs), het kamerorkest Ensemble Musiques Nouvelles en het koor Goeyvaerts Consort. In 2006 stonden allianties met Collegium Vocale en met Quatuor Danel centraal. In het project 'Blindman junior [4x4]' engageert het ensemble vier kwartetten met jonge muzikanten in diverse programma's. In 2005 kregen jonge saxofonisten '[4x4]sax' een plaats in de performance 'Single Body Noise' voor het Klarafestival. In 2007 kwamen de strijkers '[4x4]strings' en de zangers '[4x4] voice' aan bod in 'Intra-Muros', een tweede productie met Muziektheater

Eric Sleichim © Guy Kokken

Transparant, dit keer rond Pasolini. De percussionisten '[4x4]drums' kregen in 2007 een plaats in de lijvige Shakespearetrilogie van Ivo van Hove/Toneelgroep Amsterdam met muziek van Eric Sleichim, een voorstelling in coproductie met De Munt. Blindman is huisensemble in het Kaaitheter/Brussel en artiest in residentie in deSingel/Antwerpen. Het ensemble geniet de steun van de Administratie voor de Kunsten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

www.blindman.be

Blindman

Koen Maas sopraansax

Roeland Vanhoorne altsax

Piet Rebel tenorsax

Raf Minten baritonsax

Champ d'Action

Jaan Bossier muzikale leiding

Els Mondelaers sopraan

Bert Helsen fagot

Lode Leire contrabas

Marcel Andriessen percussie

Sabine Warnier fluit

Tom Verschoore trombone

Thomas Moore trombone

Gudrun Vercampt viool

Jeroen Robbrecht altviool

Arne Deforce cello

Annelies Boodts harp

Maarten Buyl electronica

BINNENKORT IN DESINGEL

CREATIES SPIEGEL STRING QUARTET

G BANKÖVI Wereldcreatie

H ROELS Wereldcreatie

S PROKOFJEV Strijkkwartet nr 1 in b,
opus 50

DO 9 OKT 2008 / 20 UUR / BLAUWE ZAAL

INLEIDING DIRK MOELANTS / 19.15 UUR / VERGADERZAAL
€15 BASIS / €10 -25/65+ / €8 -19 JAAR

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

PERMANENTE TENTOONSTELLING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2008-2009 architectuur theater dans muziek

TICKETS

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be
tickets@desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

hoofdsponsor

Haven van
Antwerpen

mediasponsors

dS De
Standaard

Knaak
weekblad
FOCUS